

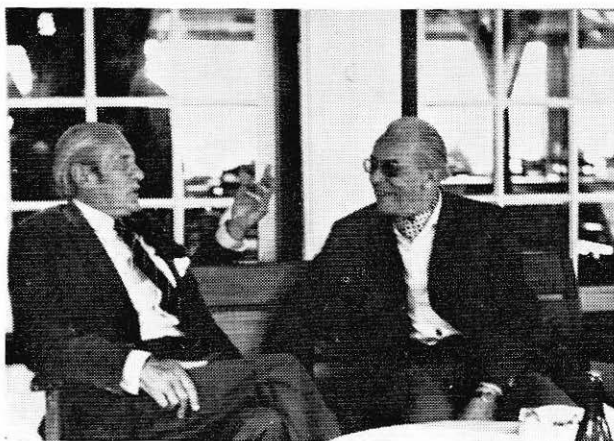
G. van Reede „Superkampioen” 1969

De wegblijvers hebben ongelijk

Het op instigatie van de ere-voorzitter van het Nederlandsch Golf Comité, jhr. mr. A. Calkoen van Limmen, in 1965 moeizaam op gang gekomen „Superkampioenschap” of kampioenschap der clubkampioenen — dat toen met 11 deelnemers werd gespeeld (een aantal dat nadien niet meer is gehaald) en dat in 1968 zelfs wegens gebrek aan voldoende deelnemers is afgelast — is op 21 en 22 juni met negen deelnemers wederom op de Golfclub „de Dommel” gespeeld en aan de vooravond van zijn vertrek naar Hamburg als niet-splend aanvoerder van onze nationale ploeg voor het Europese Amateur Teamkampioenschap, gewonnen door G. van Reede, clubkampioen 1969 van Amsterdam.

Het kampioenschap is bij prachtig zomerweer op de uitstekende toestand verkerende, goed onderhouden baan in een allerplezierigste sfeer verspeeld. Het begon meteen al met een bijzonder spannende partij tussen E. Goudriaan (Rotterdam)

Superchamp G. van Reede neemt de gelukwensen in ontvangst van de heer J. van Lanschot voorzitter van de GC „de Dommel”, die het kampioenschap gastrijheid verleende.

Twee „old timers” halen naar aanleiding van het Superkampioenschap herinneringen op; links de ere-voorzitter van het NGC, jhr. mr. A. Calkoen van Limmen, die de Superchamp wisselbeker heeft uitgelooft, rechts de heer J. van Lanschot, voorzitter van de GC „de Dommel”.

en H. F. de Boer (Salland), die op de 20ste hole door Goudriaan werd gewonnen.

In de tweede ronde werden drie van de vier partijen met 4 en 3 beslist; alleen mr. J. W. Verloop (Utr. G.C. „de Pan”) moest tegen de Wittemer Amerikaan Th. S. Arkell — een zwaar gebouwde officier die een sterk aanvallend kort spel speelt — alle zeilen bijzetten om met 2 en 1 te winnen.

In de halve eindstrijd kreeg Verloop het andermaal zwaar te verduren tegen de lokale kampioen V. Swane, die zich pas op de laatste green node gewonnen gaf. Van Reede won met 4 en 3 van Braun (Kennemer).

Spannende finale

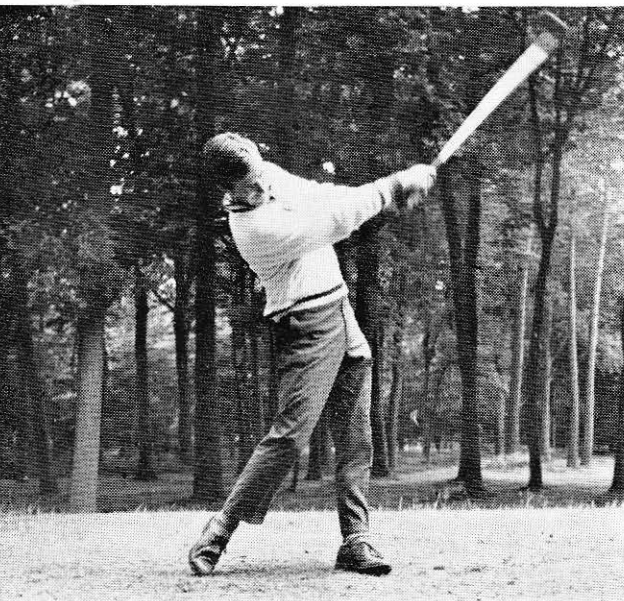
De eindstrijd was bijzonder fraai en spannend; bogeys en birdies wisselden elkaar aan beide zijden af en heel lang was het verschil tussen Van

Links Superchamp G. van Reede, rechts zijn tegenstander in de eindstrijd, mr. J. W. Verloop.

Reede en Verloop nooit groter dan één hole. Op de vierde hole maakte Van Reede zelfs een eagle-2. Na de 15de was Van Reede 2 up en hij won de 16de zonder de fairway te hebben gezien. Beider drives belandden resp. rechts en links in het bos, maar Verloop verspeelde hier een slag, nadat Van

De finalisten van het Superkampioenschap; links de winnaar, G. van Reede, rechts mr. J. W. Verloop.

Reede zijn bal tussen de bomen door, maar nog altijd in de bosrand vlak bij de green had geslagen; met een 4 kwam hij dormie-3, zodat twee vijven „uit het boekje” op 16de een eind aan de partij maakten.

Bij de prijsuitreiking bracht de voorzitter van de club, de heer J. van Lanschot, hulde aan de initiatiefnemer van het kampioenschap, jhr. Calkoen van Limmen, die vol belangstelling de strijd om zijn wisselbeker twee dagen had gevolgd. De heer Van Lanschot zei het te betreuren dat op vele clubs de kampioenen blijkbaar liever min of meer naamloos aan de Handicap-Competitie deelnamen, dan hun persoonlijke titel in het geding brengen in het „kampioenschap der kampioenen”, en hij sprak de hoop uit dat „de witte olifant onder de Nederlandse golfers: Calkoen” het spoedig moge beleven dat er minstens zestien van de twintig clubkampioenen de strijd om de titel van „Superkampioen” zullen aanbinden.

Oud roest

Kampioen Van Reede schilderde de heer Van Lanschot als de man die na zo'n vijftien jaar afwezigheid enkele jaren geleden terugkwam in golf met „hetzelfde stelletje roestig oud roest” als waarmee hij destijds was geëindigd, maar die door zijn opvatting van het spel — niet zozeer de stijl en de techniek als wel de tactiek en het resultaat van elke slag — van die come back een succes heeft gemaakt.

Van Reede kreeg de lachers op zijn hand met zijn verhaal over de caddiemaster van „de Dommel”, die hem zaterdagmorgen had begroet met: „Van Reede? Nooit van gehoord!” Dit was voor hem een aansporing te meer geweest om te zorgen voor wat meer bekendheid in deze contreien . . .

De uitslagen luiden:

1e ronde: E. Goudriaan (Rotterdamse G.C.) wint op de 20e van H. F. de Boer (Sall. G.C. „de Hoek”).

2e ronde: V. Swane („de Dommel”) wint met 4 en 3 van R. H. B. Olland (Hattemse G. & C.C.); mr. J. W. Verloop (Utr. G.C. „de Pan”) wint met 2 en 1 van Th. S. Arkell (G. & C.C. „Wittem”); C. Braun (Kennemer G. & C.C.) wint met 4 en 3 van Goudriaan; G. van Reede (Amsterdamse G.C.) wint met 4 en 3 van C. ten Bokkel Huinink (Rosendaelsche G.C.).

Halve eindstrijd: Verloop wint met 1 hole van Swane; Van Reede wint met 4 en 3 van Braun.

Eindstrijd: Van Reede wint met 3 en 2 van Verloop.

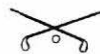
Golfers, gooi geen papier en peukjes op de baan

Discussie na afloop van de eindstrijd om het Superkampioenschap.

Amende honorable

Tot onze spijt is het ons bij het corrigeren ontgaan dat onder het artikel „Zoeken of niet?” — pag. 166 van het mei-nummer — de naam van de schrijver is weggefallen. De eer van het auteurschap komt toe aan dr. J. W. R. Brueren. A propos. Hebt u zijn „groene boekje” — De regels van het golfspel — al gekocht? Het is ten bate van het Nationaal Rheumafonds én ten bate van uw gemoedsrust, wanneer u twijfelt over de juiste toepassing van een van die vele, moeilijke golfregels.

Slechts uitstel, geen afstel

Aangezien de volledige (éénhoofdige) redactie van het maandblad „Golf” op 24 juni naar Hamburg is gereisd teneinde u in het volgende nummer verslag te kunnen uitbrengen hoe o.a. onze Nederlandse ploeg op de 15e plaats (van de 18 deelnemende landen) is geëindigd, zult u in het thans voor u liggende nummer een aantal berichten missen, die ons na 23 juni hebben bereikt. Wij hopen in het augustus-nummer deze onvolledigheid te herstellen.